

MARTINA
COLE

POMSTA

M A R T I N A
COLE

POMSTA

2015

Copyright © 2013 by Martina Cole
Translation © 2015 by Hana Čapková
Cover design © 2014 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího svolení majitele autorských práv.

Z anglického originálu REVENGE,
vydaného nakladatelstvím Headline, Londýn 2013,
přeložila Hana Čapková
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Hana Pernicová
Korektura: Hana Pušová
Sazba písmem Minion Pro: Rajka Marišinská a Jiří Ryška
Obálka: Radek Urbiš
Vydání druhé, v elektronické verzi první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava,
v únoru 2015

ISBN 978-80-7498-054-1

*Darleymu a Adele,
s láskou.*

PROLOG

Hospodin tě raní šílenstvím

Pátá kniha Mojžíšova 28,28

2012

„Haló! Posloucháte mě? Moje holčička je tři dny nezvěstná! Podle mýho by vás to mohlo zajímat, nemyslíte?“

Michael Flynn našťvaně prskal do telefonu. Měřil přes sto osmdesát centimetrů a svou mohutnou postavou připomínal obra. Všichni přítomní dobře věděli, že je schopen obrovského násilí. Platil je, protože byli odborníci. Momentálně to ale vypadalo, že veškerou odbornost někde ztratili. Rozčilovali ho k nepříčetnosti svou hloupostí.

„Její matka mi dělá ze života peklo a to mě samo o sobě dost štve. Potřebuju vědět, kde je, chlapi! Takže bych řekl, že byste měli navalit potřebný informace, než si začnu myslet, že mě jenom okrádáte. Víím, že moje dcera není žádný neviňátko, a věřte mi, že až ji najdu, osobně ji za tohle vystřelím do vesmíru. Ale chci, aby se našla. Jste přece policajti a tohle je vaše práce! Máte pátrat po darebácích, takže se do toho

koukejte rychle pustit! Víte, že nejsem zrovna trpělivej a že hodně špatně snáším idiotství.“ Praštil telefonem.

Jamie Gore poslouchal, jak jeho šéf řve na policisty, které platí. Všichni věděli, že na Jessii Flynnovou, dceru Michaela Flynny, je asi takový spoleh jako na nigerijského dohazovače. Proto se jí nikdo nezabýval a policie už vůbec ne. Všechno jí procházelo a klidně mohla doma mít jakoukoli látku nebo i bombu, kdyby se jí zachtělo. Poděkovat za to mohla vlivu svého otce. Policajtům za ty roky zaplatil velice slušnou částku, aby ji ignorovali, a najednou chce, aby se jí přednostně věnovali? To byl tedy docela zvrát. Ozval se: „Koukni, Michaeli, při vši úctě – svoji dceru znáš stejně dobře jako my, takže víš, že může být prakticky kdekoli. Pravidelně někam mizí...“

Michael Flynn měl tmavé vlasy a snědou kůži. Nepochybně v něm dřímalo něco z irských kočovníků. Byl hezký a jeho půvab k němu neodmyslitelně patřil. Líbil se jak ženám, tak mužům, a beze zbytku toho využíval. Výrazné modré oči teď upíral na Jamieho Gorea, který pod jeho pronikavým pohledem pocítil první náznaky znepokojení.

„Ty z toho máš ještě srandu, Jamie? Myslíš, že jsem si vás sem pozval jen tak? Moje stará úplně šílí! Jessinka je nezvěstná! Nikdo, *vůbec nikdo* ji tři dny neviděl, zatraceně! Víím, že je líná jako veš, že si žije ve vlastním časoprostoru a taky že všechny kolem sebe děsně sere, ale pořád je to moje holčička. Takže mi ji koukejte najít! Vystopujte ji a dejte mi vědět, ať ji můžu odvézt k její matce a všichni si můžeme dát pohov.“

Michael se rozhlédl po místnosti a došlo mu, že všichni muži, kteří tam sedí, si myslí totéž – že Jessie je nejspíš v posteli s nějakým dalším budižkničemu, s dalším nýman-

MARTINA COLE

dem, na kterého narazila při svých potulkách. Byla to běhna prvního řádu, která se už od čtrnácti tahala s chlapy. Kolik z Michaelových zaměstnanců si s ní za tu dobu užilo? Byla krásná, ale měla morálku mrouskavé kočky. V tu chvíli o to ale nešlo – chtěl jenom vědět, kam se dcera poděla. Hlavně se snažil vyhovět její matce, která měla starost, kde dívka je. Jessie nepatřila k holkám, kvůli nimž by si člověk měl pořád dělat vrásky na čele. Potácela se od jednoho průšvihy k druhému (obvykle v tom byl nějaký chlap), ale vždycky se z nich dokázala vítězně dostat. O to už se Michael postaral. Vždycky se nakonec vrátila domů a její máma ji ze samé radosti ani nepotrestala. Právě v tom spočíval problém. Michael choval přesvědčení, že dcera by zasloužila pořádně nafackovat, ale manželka vždycky byla proti. Kdyby bezpečnostní kamera zachytila, jak Jessie vzala sekeru a zavraždila sousedy, Josephine by jenom poznamenala: „Určitě ji něčím naštváli.“ Podle ní Jessie neměla jedinou chybičku.

Kdysi ji také rozmazloval – to byla ještě maličká a miloučká. Změnilo se to ve chvíli, kdy objevila moc své sexuality a došlo jí, že skrz ni může ubližovat otci, jehož kdysi zbožňovala. Michael vzdal veškerou snahu vnutit jí nějaká pravidla nebo omezení. Jessie by ho stejně neposlouchala. V mnoha ohledech jí fandil. Zásadně a s nadšením dělala jenom to, co sama chtěla. Byla však děvka, a to ho velmi trápilo. Nemohl to ale dávat najevo, protože ostatní by to vnímali jako slabost.

Zhluboka si povzdechl. Někteří muži v této místnosti patřili k největším drsňákům v jihovýchodní Anglii. Všichni pro něho ochotně pracovali a věděli, že Michael je tvrdý, ale on si zakládal na své férovosti a určité slušnosti. Přítomní muži byli skuteční profesionálové ve svých oborech a on využíval

POMSTA

jejich intelekt a instinkty ve svůj prospěch. Oplátkou za to jim pořádně platil. Michael Flynn byl výjimečný. V jeho světě se ho lidé nejen báli, ale zároveň ho i ctili. Podařilo se mu dostat se na vrchol, aniž by si nadělal příliš mnoho nepřátel. Ke svým partnerům z podsvětí se choval přátelsky a zajistil jim dostatečné příjmy, aby netoužili po tom, co má on. Teď spolupracoval se všemi zločinci v zemi a vlastně v celé Evropě. Přinášeli mu vysoké zisky. Jeho spolupracovníci mu byli vděční, ctili ho za jeho úspěchy a nevadilo jim, jaké si od nich bere procento. Bez něho by se totiž většina z nich nikdy nedostala tam, kde je. Michael se vypracoval a od začátku si uvědomoval, že pokud se chce udržet na špičce, potřebuje věrné a ochotné zaměstnance. Chápal, že jestli si chce vydobýt významné postavení ve světě zločinu, potřebuje mít i velice výnosný a poctivě vedený legální podnik a prostředky k velkým investicím do podnikání druhých. Navíc jim musel být schopen poskytnout alespoň nějakou ochranu pro případ, že by se je někdy rozhodli vyšetřovat poldové.

Michael policajty v podstatě vlastnil. Nebylo to vůbec laciné. Platil jim obrovské prachy, jenom aby většinu času dělali úplný kulový. Ani se nesnažili si je zasloužit. Opravdu ho štvali, ale byli nutným zlem, jak říkával jeho dávný partner Patrick Costello. Dost se nadřel, než si je omotal kolem prstu. Mnozí z nich měli jen díky němu slušný výdělek a mohli si dovolit hezká auta a platit dětem školu. Díky tomu držel v ruce všechny trumfy – mohl ovlivnit délku něčího uvěznění a zařídit, aby některá obvinění vyšuměla do prázdna. Dokázal srovnat každého, kdo si podle něho začal příliš vyskakovat. Bylo to oboustranně výhodné spojení. Ještě nikdo dosud neměl takovou moc nad zákonem jako on. Sám to

MARTINA COLE

zařídil a nyní stál na nejvyšší příčce. Nikoho z branže by ani nenapadlo připravit ho o jeho pozici a řídit jeho podnikání. Byl příliš chytrý, aby něco takového připustil. Jeho legální firmy skvěle vydělávaly a on mohl bez problému prokázat původ veškerého svého majetku. Michael Flynn byl zkrátka prakticky nedotknutelný.

Teď se s nepříjemným pocitem studu díval na muže, které považoval nejen za obchodní partnery, ale i za své přátele. Zmizení jeho dcery nespadlo do jejich kompetence, ale platil jim, takže jim nezbylo než ho vyslechnout a nabídnout mu jakoukoli pomoc.

Jessii jako vždy předcházela její pověst. Policajti se domnívali, že někde leží úplně zfetovaná nebo zpitá do nemoty. Právě tím byla proslulá. V pouhých dvaadvaceti už se stala legendou. Vyloučili ji z každé školy, do které ji otec poslal. Místo učení se v raném věku radši vrhla mezi zločince – od drogových dealerů přes flákače na obecních sídlištích po lupiče a zlodějčky s podomácku vytvořeným tetováním. Trávila čas ve špinavých squatech, dokud ji pokaždé neodvezl domů k matce. Nejdřív ale samozřejmě rozbil pár hlav.

Definitivně nad ní zlomil hůl, když jí bylo šestnáct. Jednou ji našel nahou na špinavé matraci v baráku v Hackney, který čekala demolice. Byla s fetákem tříkrát starším než ona, který ji obdařil monoklem a navrhl k tomu kapavkou. Michaelovi tehdy došlo, že nemá na vybranou a musí si od ní držet citový odstup. Měl ji moc rád, ale nedokázal k ní nijak proniknout. Na místo se nicméně vrátil a málem toho chlapa ukopal k smrti za to, co jeho holčičce provedl. Když se rozhlédl a viděl, jak dcera žije, dal volný průchod svému vzteku. Šla s každým mužským, který o ni projevil zájem,

a jehož považovala za dobrý prostředek k naštvání a zostuzení svého otce.

Nechápal to. Měla milující rodinu a krásný domov. Dostala všechno, co si mohla přát – možnost chodit do kvalitní školy a vyhlídku na dobrý život. Od čtrnácti však záměrně vyhledávala ty největší ubožáky a žila mezi nimi, což její matce zlomilo srdce. Josephine se na rozdíl od něho nevzdávala představy, že dcera se ještě může změnit a polepšit. Michael se však už odmítal angažovat. Jessie byla jeho Achillova pata, jeho jediná skutečná slabina. O jejích výstřelcích vědělo celé podsvětí a lidé o ní otevřeně nedrbali jenom proto, že Michael měl tak vysoké postavení.

Vyzkoušel úplně všechno a ona s ním houževnatě bojovala. Byla jeho dcera a on ji hodlal ze všech sil chránit, ale mívával temné chvíle, kdy si přál, aby byla mrtvá. Nenáviděl se za to. Stávalo se to, když se doslechl o jejích posledních eskapádách, nebo když se od policajtů dozvěděl, že ji zase zatkli.

Viděl, jaké utrpení Jessie způsobuje jeho ženě, a cítil k ní ještě větší odpor. Dcera matku velice rychle zlomila. Josephine stále záleželo na tom, co se s Jessií děje, a doufala, že se jednoho dne vrátí domů, na všechno zapomenou a budou spolu žít normálně jako ostatní lidé. Michael však věděl, že si dělá marné naděje. Dával dceři peníze, aby měla z čeho žít. Díky tomu ji měl alespoň trochu pod dohledem.

Jessie v šestnácti porodila dítě, ale vnímala ho jenom jako panenku, kterou je třeba náležitě vyfintit na zvláštní příležitosti. Výchovu přenechala matce. Michael svého hezkého vnoučka velice miloval. Chlapec v sobě měl víc z Flynnovy rodiny než ze špinavého hajzla, který ho zplodil. Jessie samozřejmě ani netušila, s kým syna počala. Své nebohé dítě po-

MARTINA COLE

vážovala za pouhý následek sexu s nějakým chlápkem. Jeho otcem mohl být opravdu kdokoli. Michael už se s jejím jednáním smířil. Měl ji moc rád, ale velké sympatie k ní nechoval.

Teď se o ni však matka strachovala a Michael si musel přiznat, že on také. Dceru znal mnohem lépe, než si dovedla představit. Vyváděla neskutečné pitomosti, ale nikdy si nezapomněla vyzvednout peníze. Už včera si pro ně měla dojít k němu do kanceláře, ale vůbec se tam neukázala. To se jí vůbec nepodobalo – lačnila po penězích stejně jako fetiš po droze. Utrácela jako smyslů zbavená – za oblečení, za boty a bohužel také za muže. Nikdy si nezapomněla přijít pro hotovost. Měla i platební karty, ale ty mohl otec sledovat, takže si vážila hotových peněz. Fetovala, pila a nebyla vůbec k ničemu, ale pro kapesné si vždycky přišla. Bylo tak vysoké, že nedokázala odmítnout.

Tak kde sakra je?

—

Jessie Flynnová otevřela oči a zachvátil ji strach.

Obklopovala ji neproniknutelná tma. Uvědomila si, že je spoutaná. Měla svázané ruce i nohy. Zažila už leccos, ale ještě nikdy se nedostala do takhle zlé situace. Zuřivě přemýšlela o tom, koho poslední dobou naštvála, a také, kdo by se odvážil udělat jí něco takového. Všichni přece věděli, kdo je její otec. Bylo jí jasné, že se dostala do vážného problému, ale zároveň to nedokázala přijmout.

Je přece Jessie Flynnová! Její táta je největší zločinec ve městě. Vždycky to znamenalo, že se jí veškeré lapálie vy-

POMSTA

hnou. Mohla se svým přičiněním dostat do sebevětší šlamastyky, ale otec ji z ní pokaždé včas vysekal.

Ze všech sil se snažila prohlédnout tmu a zjistit, kde je uvězněná, ale temnota byla neproniknutelná. Neviděla vůbec nic, jenom úplnou černotu. Jessie se doopravdy bála a to jí šokovalo. Až dosud skutečný strach nikdy nepocítila – byl jí naprosto neznámý. Zadusila výkřik, který se jí dral z hrdla. Nikdy nedá nikomu najevo, že se bojí, nebo si kvůli něčemu dělá starosti. Celý život nosí masku vzdoru a touhle situací se nenechá rozhodit.

Několikrát se zhluboka nadechla, aby se uklidnila. Srdce jí hlasitě bušilo v uších, jako by v místnosti někdo bubnoval. Vadilo jí to víc, než si byla ochotná připustit. Potíž spočívala v tom, že tu bylo příliš velké ticho. Slyšela jenom vlastní dech a tlukot svého srdce.

Instinktivně věděla, že to není dobré znamení. Tuhle situaci si nedokázala nijak vysvětlit ani ji pochopit. Byla zvyklá probouzet se na neznámých místech a nepamatovat si, jak se tam dostala. Často vedle ní spal nějaký muž a ona vůbec netušila, kdo to je a kde k němu přišla. Zjistila to až po chvíli. Popovídala si s ním a postupně si dala dohromady, jak se ocitla v jeho posteli. Z paměti pak pomalu vylovila vysvětlení, co se dělo předešlou noc.

Tohle však bylo jiné. Někdo ji bolestivě svázel. Snaží se jí snad vykloubit paže? Kotníky měla spoutané tak pevně, že necítila nohy.

Znovu ji začal zachvacovat strach, ale potlačila ho. Tomu, kdo jí tohle provedl, nikdy neudělá tu radost, aby křičela do tmy nebo volala o pomoc. Byla dost chytrá, aby věděla, že volat tady o pomoc by bylo marné. Kdyby hrozilo, že ji někdo

MARTINA COLE

zaslechne, zalepili by jí ústa. Neproniknutelnou tmou doplňovalo naprosté ticho. Jessie se určitě nacházela na nějakém místě, kolem kterého nechodili žádní lidé, takže kvůli podivným zvukům by nikdo nepanikařil ani nevolal policii. Někdo ji tu drží a ona doufala, že se co nejdřív dozví, jaký k tomu má důvod.

Byla jí zima. Matrace, na níž ležela, páchla zatuchlinou. Bylo tu vlhko, takže se možná dokonce nachází v podzemí. Ticho a odporný smrad by tomu nasvědčovaly. V hloubi duše věděla, že tu rozhodně není za odměnu.

Pevně zavřela oči, protože znovu pocítila nutkání rvát z plných plic, třebaže to bylo marné. Potřebovala na záchod. Najednou se jí chtělo na velkou. Účinek drog rychle slábl. Několik dní pořádně nejedla, a když se teď probírala, začínala se ještě víc bát, že se ocitla v hodně nebezpečném průšvih. Pokusila se dát ruce dopředu, ale nešlo to. Měla je tak pevně spoutané za zády, že jí každý pohyb způsoboval mučivou bolest. Najednou si uvědomila, že je celá oblečená. Ten, kdo jí tohle udělal, se jí tedy nejspíš intimně ani nedotkl. Nebyla si jistá, jestli je to dobře. Kdyby šlo o sex, dokázala by porozumět situaci a dokonce ji ovládnout. V celém dosavadním životě dosahovala všeho s pomocí ženských zbraní.

Ještě několikrát se zhluboka nadechla, ale panika v jejím nitru jenom zesílila. Pevně zavřela oči a pokusila se uvolnit, ale šlo to těžka. Paže ji příšerně bolely. Nejspíš byla svázaná už několik hodin a teď jí každý pohyb způsoboval hroživou bolest. Pokusila se zakroutit prsty, protože jakýsi hlas v hlavě ji nabádal, aby si udržela funkční krevní oběh. Do očí jí vstoupily slzy, kterých se zbavila zuřivým mrkáním. Nehodlala před nikým dát najevo strach. Prostě to neměla v povaze.

POMSTA

Určitě se jedná o únos. Ta myšlenka Jessii dodala naději. Pokud má pravdu, táta těm lidem zaplatí, a hotovo. Navíc si nedá pokoj, dokud je nevypátrá. Nepůjde po nich proto, že mu uvěznili dceru, ale protože se mu pokusili dostat na ko-bylku. Jessie otce podezírala, že kdyby bylo jenom na něm, neobtěžoval by se za ni zaplatit. Máma ale bude jistě naléhat. Na mámě mu záleží ze všech lidí nejvíc, a pak ještě samozřejmě na vnukovi. Jessiin syn byl jediným důvodem, proč nad ní otec ještě nezlomil hůl. Když nemohl mít pod kontrolou život své dcery, rozhodl se, že bude ovládat ten vnukův. Ale bylo na něm znát, že ho má rád, a to ji bolelo.

Podařilo se jí otočit se na břicho a ulevit si tak od bolesti v ramenou. Nikdy v životě si nepřipadala tak zranitelná ani tak osamocená. Navíc se potřebovala napít. Ne vody, i když tu by taky uvítala. Toužila po něčem pořádném, po velkém panáku vodky nebo skotské, aby se trochu uklidnila. Kdyby měla po ruce alespoň valium, které by jí pomohlo uvolnit se a promyslet, co udělá. Uvědomila si, že poprvé za mnoho let je úplně střízlivá a nemá u sebe berličku v podobě chemických látek nebo alkoholu.

Kdesi daleko od místnosti, v níž ležela svázaná jako ku-řecí rolka, se ozval škrábavý zvuk otevíraných těžkých dveří. Jessie pocítila neklamně bodnutí čiré hrůzy.

—

Detektiv inspektor Timothy Branch z jednotky pro vyšetřování závažných zločinů byl otrávený, třebaže vždycky věděl, že to jednoho dne přijde. Nebyl žádný hlupák, ať už si o něm Michael Flynn myslel cokoli. Od první chvíle, kdy od

MARTINA COLE

něho přijal peníze, věděl, že ho Michael vlastní. Chápal, že jednou mu jeho laskavost bude muset oplatit. Jenom nečekal, že to přijde tak zatraceně brzy. Pravda, tahle záležitost skutečně náležela policii – pohřešování dcery se nesmělo brát na lehkou váhu. Neměl by se tedy vztekat, že ho Flynn povolal do jeho vlastní kanceláře a teď mu hlasitě, výhružně vykládal, že chce vidět výsledky.

„Využij to jako příležitost dokázat, že si svý peníze zasloužíš, ty zatracenej blbej budižkničemu!“

To bolelo. Branch poznal, kdy ho lidé považují za pitomce. Muže, s nímž měl tu čest, bohužel nemohl jen tak odpálkovat právnickým žargonem. Věděl, že musí podat výkon. Čím dříve, tím lépe.

Michael zuřil jako šílenec. „Zmizela před třemi dny, Branchi, a ze spolehlivýho zdroje vím, že ji naposledy viděli v hospodě v Upney. Koupila si koks a trávu a kolem půlnoci odtamtud odešla. Od té doby ji nikdo neviděl.“

Branch přikývl, jako by s ním ve všem souhlasil. Jeho pečlivě modulovaný, rádoby nóbl hlas na Michaela působil jako rudý hadr na býka. Branch si to však neuvědomoval. Byl to snob a vlezprdelka, který se snažil šplhat vzhůru po společenském žebříčku. Vůbec mu nevadilo brát si bokem peníze, aby mohl financovat manželku, která si okázale hrála na příslušnici vyšší střední třídy. Kromě toho si naivně myslel, že na jeho pověsti odborníka na zločin nikdy neulpí stín spolupráce se známým gangsterem. Michael ho začal platit právě kvůli jeho hlouposti a aroganci. Bez něho by to Branch nikam nedotáhl.

„Vyhlásím po ní pátrání, Michaeli, ale upřímně řečeno oba víme, že se nejspíš jako obvykle sama objeví.“

POMSTA

Michael se podíval na muže, jemuž dlouhá léta strká do kapsy horentní sumy. Pomyslel si, že celou tu dobu financuje úplněho pitomce. Branch přece musel dobře vědět, že jednoho dne se od něho bude očekávat aktivita, že bude muset poskytnout nějakou protislužbu. Michael po něm teď chce, aby udělal jenom to, co má jako policajt v popisu práce – má pátrat po zmizelé holce. Branche ale pravidelná výplata očividně nemotivovala k činu. Ve skutečnosti se vůbec netvářil ochotně a jen to samo o sobě Michaela rozčilovalo. Ten polda vůbec nebere v potaz, kolik od něj za posledních několik let vyfasoval! A co teprve, že v práci neustále povyšuje právě díky člověku, jehož se teď chystá oblafnout!

Michael na takovéto mrzutosti neměl náladu. V několika posledních hodinách mu došlo, jak hluboce ho poznamenal životní styl jeho dcery. A teď se k němu jeden nýmand, kterému zaručuje druhý příjem, chová jako k nějakému outsiderovi! To nehodlal strpět. „Ty zmrde zasranej! Nejsi vůbec k ničemu! Takovejch prachů jsem do tebe narval a ty se ke mně chováš jako k nějaký nule?“ Zvedl vyděšeného inspektora ze židle. Vychutnával si jeho strach a jeho pozvolné pochopení, s kým má tu čest. „Očekávám to nejlepší, protože za to ti celý ty roky platím. Ale za chvíli nejspíš začnu litovat toho, že jsem tě vůbec zaměstnal. Jednoduše můžu změnit názor – a pak mi samozřejmě budeš muset do poslední pence vrátit všechno, co jsem ti za tu dobu nastrkal, kamarádíčku. Ty nenažranej budižkníchemu! Ze všeho nejvíc nesnáším nepoctivý policajty. Jestli mě někdy nějaký polda chytne, tak doufám, že to bude takovej, co se ode mě nenechal podmáznout. To by bylo čestný zatčení, víš, a s tím bych se i srovnal. Ale fízly, jako jsi ty, mám jenom na to, aby dělali, co po nich chci.“